

õlleu ellanud, on sadda ja kolmkümment
 aastat, piisut ja kurnad on mo ello aas-
 tad olnud ja ei sa mitte mo wannematte
 ello aastade päwade wasto: Ja Jakob
 õnnistas Warao ja läks temmast ära.
 Ja Josef andis omma isale ja wendadele
 ello asset, nenda kui Warao käskinud. Ja
 kui se nälg wägga lange olli, nenda et E-
 giptusse ma ja Kanaani ma nälja pärrast
 ärranõrkes, siis toitis Josef omma isä
 ja ommad wennad ja keik omma isä perre
 leiwaga. Ugga keik se ma rahwas ei tonud
 mitte üksipäinis omma rahha ja loiused
 Joseppi kätte, et nemmad woiksid leiba sa-
 da ja ellada; waid andsid isse-ennast ka
 pärris rahwaks Warao wallitsusse al, ja
 nenda ostis Josef keik Egiptusse maad
 Waraule. Ja Israeli päwad said liggi,
 et ta pididi surrema, ja Josef wöttis om-
 ma kaks poega, Manasse ja Ewraimi, en-
 nesega ja wiis neid omma haige isä wo-

di ette. Ja Israel kergitas ennast, istud
 wodi peäl ja ütles Joseppi wasto: Jum-
 mal on sedda Kanaani maad tõotanud
 minno sou-wõssale anda iggarwesfeks pär-
 randusfeks, siis peawad so kaks poega min-
 no pärrast ollema, et nemmad minno poe-
 gadega sedda pärrivad. Ja Israel õn-
 nistas Joseppi ja temma poiad, ja ütles:
 Jummal, kelle silma ees mo wannemad
 Abraham ja Izaak on kõndinud, Jummal,
 kes mind on toitinud sest aias, kui ma ol-
 nud, tännapäwani: se Ingel, kes mind
 keigest kurnast peastnud, õnnistago neid poi-
 sid, ja nende sees peab mo nimmi sama nim-
 metud, ja mo wannematte Abrahami ja
 Isaaki nimmi, ja et nemmad ni paljo kui
 kallad siggiwad seal maal. Ja Israel üt-
 les Joseppi wasto: Wata ma surren ära,
 ja Jummal wöttab teiega olla, ja teid jälle
 taggasi wia teie wannematte male. Ja
 Jakob kutsus ommad poiad ja kulusas nei-